

Arrest

nr. 178 166 van 22 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 8 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigre te zijn, en geboren te zijn te Tesseney op 05 juli 1991. Uw vader werd gedood wanneer u drie jaar oud was, daar hij een opposant tegen het Eritrees regime was. Daarop verliet uw moeder samen met haar kinderen het land, en nam ze u mee naar Kassala in de loop van het jaar 1994. Na een tiental maanden te Kassala te zijn verbleven met uw moeder, gingen jullie in de wijk Giref wonen, te Khartoem. U werd er gedurende een zevental jaren onderwezen door een vrouw die in een overheidsschool les gaf. Nadien verhuisde u samen met uw moeder en zus naar de wijk 'hay Youssef' te Bahri, waar jullie enkele jaren woonden, en nadien naar de wijk 'Thawra' te Omdurman. U werkte te Soedan in een restaurant, en deed ook werk als schilder. Daar u illegaal te Soedan verbleef, werd u vaak gearresteerd door de politie, en opgesloten. Uiteindelijk

besloot u Soedan te verlaten op 25/08/2015, en reisde u met behulp van een smokkelaar naar Libië. Nadien reisde u de Middellandse zee over naar Italië, waarna u via Frankrijk naar België verder reisde. U kwam te België aan op 19/10/2015 en u vroeg asiel aan op 21/10/2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat u uw geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, alsook uw beweerde etnische herkomst, niet aannemelijk heeft weten te maken.

U verklaarde etnisch Tigre te zijn, maar gevraagd of u deze taal dan ook spreekt, antwoordde u ontkennend. U verklaarde dat u vanaf de leeftijd van drie in Soedan woonde, waar uw omgeving Arabisch sprak (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd of uw moeder eveneens Tigre is, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of zij dan geen Tigre met u sprak, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom niet, antwoordde u dat jullie in Soedan waren, en Arabisch spraken. Opnieuw gevraagd waarom uw moeder u niet aansprak in haar eigen moedertaal, antwoordde u dat jullie in een Arabischsprekend land waren, en uw moeder u geen Tigre wou leren omdat ze dacht dat u anders zou terugkeren – een bedenking die ze derhalve reeds gemaakt zou hebben wanneer ze u op 3-jarige leeftijd van Eritrea naar Soedan meenam. Gevraagd of de Tigre-stam bestaat uit verschillende sub-stammen of clans, antwoordde u dat, volgens wat u erover zou hebben geleerd van uw moeder, 'Tigre Tigre is' (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of er dan geen onderverdelingen zijn binnen de stam, vroeg u zich af wat er bedoeld werd. Gevraagd of de Tigre-stam een verzameling van meerdere kleinere stammen betreft, die allen samen de Tigre-stam constitueren, verklaarde u enkel 'Tigre' te kennen en verder niets. **Het dient evenwel vastgesteld, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat de 'Tigrestam' een verzameling van uiteenlopende clans betreft, die allen eenzelfde taal – namelijk de taal Tigre – spreken, en waarbij de verwantschap een belangrijk element uitmaakt voor de sociale organisatie van de gemeenschappen.**

Gevraagd of u de Beni Amer kent, antwoordde u bevestigend, en noemde u – zonder enige aanleiding – de stammen 'Beni amer', 'Rashaida', 'Sahur', 'Bilen', 'Afar' en 'Tigre'. Gevraagd wat u wenst te zeggen, verklaarde u dat dat stammen zijn van Eritrea. Gevraagd of al die stammen in Eritrea wonen, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of er nog andere stammen zijn in Eritrea, herhaalde u enkel de reeds door u genoemde etnische groepen. Gevraagd of er enig verband bestaat tussen de 'Beni Amer' en de stam 'Tigre' – waartoe u opperde te behoren – antwoordde u ontkennend, en voegde u er aan toe dat ze ver uiteen zijn.

Gevraagd of er ook Beni Amer in Soedan wonen, verklaarde u – uw vorige verklaringen wijzigend – dat de Beni Amer eigenlijk een Soedanese stam betreft, en deze niet van Eritrea zijn. U verklaarde voorts dat de Beni Amer niet behoren tot uw stam [de Tigre]. **Het dient evenwel vastgesteld, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat de Beni Amer wel degelijk een Tigre-clan betreft, en meer bepaald de grootste Tigre-clan, die zowel in Soedan als Eritrea wonen.** U geconfronteerd met de vaststelling dat de Beni Amer wel degelijk een Tigre-clan betreft, antwoordde u dat niet te weten. Gevraagd of u de Mensae-stam kent, de Bet-Asgede, of de Maria, gaf u telkens aan deze stammen niet te kennen. Deze betreffen evenwel allen Tigre-clans (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd hoe u weet dat u etnisch Tigre bent, antwoordde u dat uw moeder u dat vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of ze u dan ook niet zei tot welke Tigre-clan u behoort – daar 'Tigre' eigenlijk de naam van de taal betreft, die de uiteenlopende Tigre-sprekende clans met elkaar verbindt – antwoordde u dat ze u dat niet zei, en u er ook nooit aan dacht om dat te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of uw moeder u ooit iets vertelde over uw stam, antwoordde u dat u degene was die vragen stelde, en u haar bijvoorbeeld vroeg hoeveel havens er zijn in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd waarom u dergelijke vragen zou stellen, verklaarde u dat u vroeg naar zaken die op u televisie zag. Gevraagd of u dan nooit iets vroeg over uw eigen stam, antwoordde u dat u bezig was met uw leven, u problemen had met de politie, en u daarom zo'n zaken niet vroeg. Gevraagd wie de 'Sahur' zijn – de stam die u vermeldde, als stam die in Eritrea zou wonen (cf. supra), antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u ze kent, antwoordde u dat uw moeder het vertelde. Gevraagd hoe het komt dat u enerzijds weet welke stammen er zoal in Eritrea wonen – zo noemde u onder meer de Rashaida, de Bilen, de Afar en de Tigre – maar u anderzijds klaarblijkelijk niet weet tot welke Tigre-sprekende stam u zélf behoort, antwoordde u – de bizarre vaststelling waarmee u geconfronteerd werd, negerend – dat u er niet alles van kent, u niet in Eritrea woonde en steeds in Soedan woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 17) – hetgeen geenszins verklaart waarom u dan wél kennis zou hebben van meerdere stammen die in Eritrea (en niet in Soedan) wonen, maar uw eigen etnische afkomst niet weet te duiden.

Het dient vastgesteld dat u uw beweerde etnische afkomst, niet aannemelijk weet te maken. Dat u geenszins blijkt te weten tot welke van de Tigre-sprekende clans u zou behoren, en u enkel zou weten dát u Tigre bent, en u voorts evenmin op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat er geen één stam 'Tigre' bestaat, maar dit een verzameling van verschillende Tigre-sprekende clans betreft, en u voorts verklaarde de stam Beni Amer te kennen, maar verkeerdelijk meent dat dit geen Tigre-stam is, doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de door u geopperde etnische afkomst. Dat u voorts de taal Tigre niet machtig blijkt, en u evenmin enig woord Tigre kent, hoewel u door uw moeder zou zijn opgevoed, die als etnische Tigre Eritrea ontvluchtte, is voorts weinig geloofwaardig.

U opnieuw geconfronteerd met de bizarre vaststelling dat u enerzijds wel weet welke stammen er zoal in Eritrea wonen, maar u aan de andere kant niet blijkt te weten van welke stam u zelf afkomstig bent, verklaarde u dat u soms om informatie zou vragen aan uw moeder, en vertelde u bij wijze van voorbeeld dat u haar ook vroeg uit welke regio's het land Eritrea bestaat, en zij u uitlegde dat er zes verschillende regio's of zoba's zijn, waaronder 'Zuidelijke Rode Zee', 'Noordelijke Rode Zee', 'Maekel', 'Debub' en 'Gash Barka'. Gevraagd of uw moeder u dit dan wél uitlegde, namelijk dat Eritrea uit zes verschillende zoba's bestaat, en het dan door haar is dat u deze bij naam kent, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u zich herinnert dat u dat aan haar vroeg. **Gevraagd of uw moeder die zes verschillende regio's dan al kende wanneer ze nog in Eritrea woonde, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u ooit hoorde van 'Gash Setit', antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe enkel van 'Gash Barka' te hebben gehoord, van uw moeder.** Gevraagd of u weet in welke van de door u genoemde regio's de stad Tesseney gelegen is – de stad in de nabijheid waarvan u geboren zou zijn – antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u uw moeder dat dan niet vroeg, wanneer ze – op uw vraag – u over de zes verschillende regio's vertelde, antwoordde u ontkennend. **U geconfronteerd met de vaststelling dat de administratieve indeling van het land Eritrea in zes verschillende zoba's – waarvan u er 5 bij naam wist te noemen – pas geschiedde in het jaar 1996, na het vertrek van u en uw moeder uit Eritrea, en gevraagd hoe het dan mogelijk is dat uw moeder zich dit zo herinnerd zou hebben, verklaarde u dat uw moeder televisie keek en 'het volgde', en u de televisie van Eritrea niet volgde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18) – daarmee insinuerend dat uw moeder op de hoogte kwam van het bestaan van de zes zoba's middels het volgen van het televisienieuws – hetgeen evenwel manifest tegenstrijdig is met uw eerdere verklaring dat uw moeder zich de zes zoba's herinnerde van toen ze zelf nog in Eritrea woonde. U geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor verklaarde dat u wel de televisie volgde, en u daarom vragen stelde als 'hoeveel havens zijn er in Eritrea?', antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u dan wél het nieuws betreffende Eritrea volgde, antwoordde u bevestigend, maar voegde u eraan toe dat u de taal niet begreep en enkel naar het beeld keek, en u dus niet wist wat gaande was. U verklaarde dat u keek naar de televisieomroep van Eritrea, maar gevraagd naar de naam van dat televisiekanaal, verklaarde u dat er 'Eritrean Channel' vermeld stond. U verklaarde voorts dat het de lokale televisie van Eritrea betrof, en het werd uitgezonden in de lokale talen van Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u ooit hoorde van 'Eri-tv', verklaarde u – uw vorige verklaringen simpelweg bijstellend – dat u dat zag, dat dat het Eritrese kanaal betreft waar u naar keek, en er 'ETV' op het scherm stond – uw vorige verklaring, tot driemaal toe, dat er 'Eritrean Channel' stond vermeld, volledig tegensprekend. U geconfronteerd met de vaststelling dat nieuwsuitzendingen op Eri-tv ook in de Engelse taal worden uitgezonden, alsook in het Arabisch, antwoordde u bevestigend en voegde u er, uw eerdere verklaringen opnieuw simpelweg bijstellend nadat u met bepaalde informatie werd geconfronteerd, aan toe dat u ook wel eens een nieuwsuitzending in het Engels zag. De manier waarop u voortdurend uw verklaringen simpelweg bijstelt nadat u met bepaalde informatie werd geconfronteerd – zo verklaarde u eerst dat uw moeder de zes zoba's van Eritrea reeds kende wanneer ze nog in Eritrea woonde, dan weer dat ze dit vernomen zou hebben via de televisie, uw verklaring dat u het Eritrese nieuws niet volgde, dan weer wel, uw verklaring dat u niets van de uitzendingen begreep daar ze in een andere taal waren, dan weer dat u ook wel naar deze uitzendingen in het Engels keek – weet allerm minst te overtuigen, en gaat er volledig aan voorbij dat uw verklaringen onderling manifest tegenstrijdig zijn.**

Gevraagd of u in Tesseney zelf, dan wel in een dorp in de omgeving van Tesseney werd geboren, antwoordde u dat uw moeder u vertelde dat u geboren werd in een dorp in de nabijheid, nabij de Soedanese grens (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd op welke plek u dan werd geboren, verklaarde u dat uw moeder het u zei, maar u **het vergeten bent**. Gevraagd of uw moeder u nooit vertelde waar in Eritrea u als kind drie jaar gewoond heeft, antwoordde u dat ze het u wel zei, maar u **het vergat** (zie gehoorverslag CGVS, p. 14).

Gevraagd waarom uw moeder in 1994 besloot om samen met haar kinderen Eritrea te verlaten, verklaarde u dat uw vader vermoord werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wie uw vader

doodde, antwoordde u dat het niet geweten is. Gevraagd wie u verantwoordelijk houdt voor zijn dood, verklaarde u aan uw moeder te hebben gevraagd wie uw vader doodde, en ze u zei dat het land niet stabiel was, en het niet geweten is wie uw vader doodde. U verklaarde verder dat uw moeder u verteld zou hebben dat uw vader oppositie voerde tegen de overheid, maar **u weet niet** bij welke partij of beweging dat geweest zou zijn. Gevraagd of u nooit aan uw moeder vroeg tot welke partij of beweging uw vader behoorde, antwoordde u dat uw moeder zei dat hij het niet aan haar vertelde. Gevraagd hoe ze dan weet dat hij oppositie voerde, verklaarde u dat uw vader elke keer tegen uw moeder sprak erover, en hij bekritiseerde wat gebeurde. Gevraagd of u voorbeelden kunt geven van dergelijke kritiek, die uw vader uitte, verklaarde u dat uw moeder het u wel vertelde, maar **u het niet meer weet**. Gevraagd of u enige oppositiegroepen –of bewegingen kent, die zich tegen het Eritrees regime verzetten, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u dat niet zou willen weten, welke oppositiebewegingen er zoal zijn, gegeven de geschiedenis van uw vader, antwoordde u dat uw moeder dergelijke vragen steeds ontweek. Gevraagd wat het beroep was van uw vader, voor zijn dood, verklaarde u dat uw moeder het u vertelde, maar **u het vergeten bent** (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd waar uw vader geboren werd, verklaarde u dat te hebben gevraagd, maar uw moeder zei het u niet. Gevraagd waar uw moeder geboren werd, verklaarde u opnieuw dat ze het u wel eens gezegd heeft, maar **u het vergeten bent**.

Het dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de door u geopperde Eritrese herkomst en nationaliteit niet weten te overtuigen. U oppert dan wel dat u van Eritrea afkomstig zou zijn en over de Eritrese nationaliteit zou beschikken, maar u weet dit op geen enkele wijze te staven, noch enigszins aannemelijk te maken doorheen het geheel van de door u afgelegde verklaringen. U blijkt nagenoeg niets te weten betreffende uw eigen persoonlijke en familiale geschiedenis in Eritrea – zo weet u niet aan te geven van welke Tigre-sprekende clan u zou zijn, weet u niet aan te geven in welk dorp in Eritrea u geboren zou zijn en waar u uw eerste drie levensjaren zou hebben doorgebracht, weet u niet aan te geven waar in Eritrea uw ouders geboren zouden zijn, wat de beweerdde oppositiepraktijken van uw vader ingehouden zouden hebben, noch tot welke oppositiepartij of -beweging hij zou behoord hebben, noch kent u enige Eritrese oppositiepartij of -beweging. De kennis waarvan u wél blijkt geeft, betreft dan weer algemene kennis omtrent het land Eritrea, die op geen enkele wijze wijst op enige persoonlijke affiniteit met het land Eritrea, of blijk geeft van enige persoonlijke band met dit land – algemene kennis waarvan niet ingezien kan worden hoe u dit dan wel allemaal zou weten, maar niets weet te vertellen over uw eigen herkomst. Zoals hierboven opgemerkt, legde u tevens tegenstrijdige en wisselende verklaringen af betreffende de vraag hoe het komt dat u bepaalde, algemene zaken betreffende het land Eritrea wél weet aan te geven. Dat u voorts verklaarde dat uw moeder u de administratieve indeling van het land Eritrea in zes verschillende regio's of 'zoba's' uiteengezet zou hebben, en u bevestigde dat zij deze regio's reeds kende wanneer ze nog in Eritrea woonde, doet verder ernstig en fundamenteel afbreuk aan de door u beweerdde Eritrese herkomst en nationaliteit, daar deze geopperde 'vertrouwdheid' met Eritrea volslagen verzonnen overkomt – immers, zoals reeds opgemerkt geschiedde deze nieuwe administratieve indeling pas in 1996, twee jaar na uw beweerd vertrek uit Eritrea samen met uw moeder. Dat uw moeder u dergelijke zaken – zaken die veranderden na jullie vertrek uit Eritrea – wél zou vertellen, maar u niets verteld zou hebben over jullie familiale geschiedenis en herkomst uit Eritrea, wordt geenszins geloofwaardig bevonden.

Tot slot dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw verschillende woonplaatsen in Soedan, tegenstrijdig zijn.

U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u tot de leeftijd van 15 jaar in de stad Kassala te Soedan woonde (zie 'Verklaring DVZ', p. 4, punt 10). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u evenwel dat uw moeder u op 3-jarige leeftijd reeds van Kassala naar Khartoem meenam (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U geconfronteerd met de door u afgelegd verklaring op de DVZ, antwoordde u ontkennend dat u in totaal slechts een 10-tal maanden te Kassala bent verbleven. Gevraagd hoe het dan komt dat het anders geschreven staat in het verslag van uw interview bij de DVZ, verklaarde u enkel 'neen'. U de vraag opnieuw gesteld, verklaarde u dat het te wijten valt aan een misverstand, en ze zaken opschreven die u niet zei. U erop gewezen dat er een verschil is tussen enerzijds een misverstand, en anderzijds het verzinnen van leeftijden en data, verklaarde u enkel dat u geen 15 jaar oud was wanneer u Kassala verliet. Het dient echter vastgesteld dat uw verklaringen deze tegenstrijdigheid niet weten op te helderen. Immers, dat er soms sprake kan zijn van een misverstand en vergissingen tijdens het interview op de DVZ valt geenszins uit te sluiten, maar dit verklaart evenwel nog niet waarom er geschreven staat dat u tot de leeftijd van 15 te Kassala woonde, noch waarom u deze vergissing niet gesignaleerd heeft bij aanvang van het gehoor op het CGVS, wanneer u gevraagd werd naar het interview bij de DVZ, en waarbij u enkele andere zaken wel wist te corrigeren.

Voorts verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u, nadat u samen met uw moeder Kassala verliet, jullie in de wijk Giref te Khartoem gingen wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd

hoelang jullie daar woonden, antwoordde u zo'n 7 à 8 jaren. U gevraagd of u dan tot 2002 à 2003 te Giref woonde, antwoordde u bevestigend. Gevraagd hoelang u dan in de wijk 'hay yousef' woonde te Bahri, waarheen jullie verhuisden, antwoordde u daar 2 jaren gewoond te hebben – hetgeen logischerwijze betekent dat u er gewoond zou hebben tot 2004 à 2005. U verklaarde verder dat u voor de overige periode in de wijk 'Thwawra' in de stad Omdurman woonde. Gevraagd hoe het komt dat u eerder tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde 4 jaren in de wijk Thawra te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 11), hoewel uit uw verklaringen af te leiden valt dat u er ongeveer 10 jaar woonde (gegeven uw vertrek uit Soedan in augustus 2015), verklaarde u dat u het inschatte (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). U verklaarde verder dat u niet goed kunt rekenen. Gevraagd waarom u dan eerder – voordat u met deze vaststellingen werd geconfronteerd – verklaarde dat u slechts gedurende 3 jaren te Omdurman woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), verklaarde u herhalend dat u niet kunt rekenen – een verklaring die u pas wist af te leggen nadat u eerder tijdens het gehoor zonder aarzeling wist aan te geven gedurende welke periodes u op welke plek woonde. U erop gewezen dat van u niet wordt verwacht dat u rekent, maar u enkel gevraagd wordt hoelang u op een bepaalde plek woonde, verklaarde u dat u 7 jaren te Giref woonde, en dan 'de rest' in Haj Youssef en Thawra. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen allerminst weten te overtuigen. Immers, dat u niet goed kunt rekenen, verklaart nog niet waarom u nu eens oppert dat u slechts een drietal jaren te Thawra woonde, en op andere momenten uit uw verklaringen blijkt dat het zo'n 10 jaren moet zijn geweest. Uw verklaringen betreffende uw verschillende woonplekken in Soedan en de periodes waar u waar woonde, zijn tegenstrijdig en weten niet te overtuigen. **Het geheel aan bovenstaande verklaringen indachtig, dient geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit.**

Gegeven de vaststelling dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde Eritrese nationaliteit, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen die u in Soedan zou gekend hebben, omwille van uw illegaal verblijfsstatuut aldaar, zijnde een Eritrese vluchteling. Door de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, en uw werkelijke verblijfplaats vanaf uw geboorte tot aan uw komst naar België – hetgeen de kern van uw asielrelaas raakt – te verzwijgen, maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas, noch ter staving van de door u beweerde Eritrese nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar u uw Eritrese nationaliteit niet aannemelijk heeft weten te maken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 juli 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker legt uit "dat zij samen met haar moeder op driejarige leeftijd gevlucht is uit Eritrea en naar Soedan is gegaan", dat hij in het Arabisch is opgevoed om hem "alle kansen te geven in het leven".

Hij benadrukt dat zijn moeder erg getekend is door de gebeurtenissen in Eritrea en de moord op zijn vader, waardoor zij "er nooit veel over kwijt (wilde), noch over hun verleden in Eritrea noch over hun stam". Verzoeker legt uit dat hij lange tijd niet aandrong "bij haar moeder om te vertellen over haar stam en over Eritrea. Enerzijds omdat zij in Soedan opgroeide en er niet vaak bij stil stond, anderzijds omdat zij wist dat haar moeder hier liever niet over praatte.". Hij acht het "dan ook niet verwonderlijk dat verzoekende partij niet in detail over haar Tigre etnie kan vertellen, zij is hier immers niet mee opgegroeid". Hij stelt dat "alle kennis die verzoekende partij heeft omtrent haar Tigre etnie, is afkomstig van haar moeder", maar dat hij niet weet "hoe en wanneer haar moeder haar kennis heeft opgedaan".

Hij geeft aan dat hij *“altijd nieuwsgierig (was) naar haar herkomst en vroeg nu en dan voorzichtig aan haar moeder om wat meer te vertellen over Eritrea en over hun herkomst”*.

Wat de tegenstrijdigheden aangaande zijn verblijfplaatsen in Soedan betreft, voert hij aan *“dat tijdens haar gesprek bij de DVZ, zij alles erg kort en samenvattend moest vertellen”* en dat hij *“er toen de kans niet (kreeg) om alles na te kijken of te verduidelijken”*. Hij merkt nog op *“dat deze gebeurtenissen dateren van een tijd dat zij nog een peuter was, waardoor zij het niet bewust heeft meegemaakt en alles heeft vernomen van haar moeder”*.

Ten slotte klaagt verzoeker aan dat in de bestreden beslissing niet gemotiveerd wordt omtrent zijn asielmotieven.

Hij vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over zijn afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde afkomst het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar, maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met zijn beweerde etnie en afkomst, en de problemen aannemelijk maken waarom hij niet kan terugkeren.

Verzoeker kan zijn verklaring een etnisch Tigre, afkomstig uit Eritrea, te zijn echter niet aannemelijk maken.

2.4. Vooreerst spreekt verzoeker het Tigre niet (gehoor, p. 6), nochtans dé taal die de bindende factor is tussen de meerdere kleine stammen die de Tigre-stam uitmaken. De Raad ziet niet in hoe het feit dat verzoeker *“samen met haar moeder op driejarige leeftijd gevlucht is uit Eritrea en naar Soedan is gegaan”* en dat zijn moeder hem in het Arabisch heeft opgevoed om hem *“alle kansen te geven in het leven”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan verklaren dat hij zijn moedertaal niet spreekt. Dat verzoeker, die op 3-jarige leeftijd uit Eritrea vertrok samen met zijn moeder die zelf Tigre was, plots dermate weinig zijn moedertaal zou hebben gehoord of gesproken in Soedan, waardoor verzoeker op 24-jarige leeftijd geen enkele notie van deze taal heeft, is geheel onaannemelijk, temeer gezien hij zelf aangaf dat er in Soedan erg veel (gevluchte) Eritreeërs leven waardoor hij de taal ook op die manier zou kunnen onderhouden hebben (*“Omdat, vooral in de laatste-periode, waren er veel vluchtelingen van Eritrea en Ethiopie, als gevolg werden de mensen gedeporteerd.”*; *“dat er zoveel mensen zijn van Eritrea en Ethiopie”*; gehoor, p. 6, 16). Bovendien is geheel onrealistisch te veronderstellen dat verzoekers moeder eens een landsgrens overgestoken, ook een andere taal zou kunnen spreken. Verzoekers toelichtingen waarom hij de Eritrese taal van zijn beweerdelijke etnie niet spreekt, kunnen geenszins overtuigen.

2.5. Voorts blijkt ook verzoekers kennis over de Tigre-stam, waartoe hij beweert te behoren, ontoereikend. Zo wist verzoeker niet dat de Tigre-stam uit verschillende sub-stammen bestond (gehoor, p. 8), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Tigre-stam een verzameling van uiteenlopende clans betreft, die allen eenzelfde taal spreken, waarbij de verwantschap een belangrijk element uitmaakt voor de sociale organisatie van de gemeenschappen. Verzoeker kon wel theoretisch de stammen ‘Beni amer’, ‘Rashaida’, ‘Sahur’, ‘Bilen’, ‘Afar’ en ‘Tigre’ noemen als *“stammen van Eritrea”* (gehoor, p. 8). Over de ‘Beni Amer’ verklaarde hij dat deze geen verband heeft met de Tigre-stam en er niet toe behoort (gehoor, p. 8). Vervolgens verbeterde verzoeker zichzelf en meende hij dat de ‘Beni Amer’ eigenlijk een Soedanese stam is (gehoor, p. 8). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de ‘Beni Amer’ wel degelijk een Tigre-clan is, zelfs de grootste Tigre-clan, en dat deze mensen zowel in Soedan als Eritrea wonen. Verder gaf verzoeker toe de ‘Mensae’-stam, noch de ‘Bet-Asgede’, noch de ‘Maria’, te kennen (gehoor, p. 10, hoewel deze volgens voornoemde informatie allen Tigre-clans zijn. Verzoeker komt dus niet verder dan louter theoretische kennis over Eritrea.

2.6. Ook over verzoekers eigen persoonlijke en familiale geschiedenis was hij geheel onwetend. Zo wist verzoeker niet waar in Eritrea hij precies werd geboren, waar in Eritrea hij als kind 3 jaar gewoond heeft, wie de moordenaar van zijn vader was of wie ze ervoor verantwoordelijk houden, bij welke partij of beweging zijn vader oppositieactiviteiten had, welke oppositiegroepen of -bewegingen er zijn in Eritrea, welk beroep zijn vader had, waar zijn vader werd geboren en waar zijn moeder werd geboren (gehoor, p. 13-14) en zoals hoger gesteld, tot welke etnie hij behoort. De Raad wijst erop dat de beslissing genomen wordt op grond van de feitelijke elementen zoals die worden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust dan ook in beginsel op de asielzoeker zelf; zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Het komt bijgevolg in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, waar verzoeker *in casu* geheel in faalt.

2.7. In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat zijn moeder erg getekend is door de gebeurtenissen in Eritrea en de moord op zijn vader, waardoor zij *“er nooit veel over kwijt (wilde), noch over hun verleden in Eritrea noch over hun stam”*. Verzoeker legt uit dat hij lange tijd niet aandrong *“bij haar moeder om te vertellen over haar stam en over Eritrea. Enerzijds omdat zij in Soedan opgroeide en er niet vaak bij stil stond, anderzijds omdat zij wist dat haar moeder hier liever niet over praatte.”* Hij acht het *“dan ook niet verwonderlijk dat verzoekende partij niet in detail over haar Tigre etnie kan vertellen, zij is hier immers niet mee opgegroeid”*. Vooreerst kan vastgesteld worden dat verzoeker niet aantoonde dat hij opgroeide binnen de Eritrese gemeenschap in Soedan nu hij het Tigre niet spreekt. Voorts zijn de voornoemde flagrante onwetendheden over verzoekers beweerd etnie en persoonlijke en familiale geschiedenis wel degelijk zijn beweerd etnie en asielrelaas verloochemen.

Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen familiale leven en problemen, terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden, zoals het louter opsommen van de zoba's van Eritrea, waarover zijn moeder dan wél verteld zou hebben (gehoor, p. 17). Van verzoeker kan verwacht worden dat hij er alles aan zou doen

om informatie te bekomen over de situatie waardoor hij meent niet naar zijn land van herkomst te kunnen terugkeren en dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de beweemde problemen die zijn vader zou hebben gekend en waarvoor zijn gezin Eritrea ontvlucht is. Uit verzoekers verklaringen en onwetendheden kan echter geenszins blijken dat hij *“altijd nieuwsgierig (was) naar haar herkomst”*, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, integendeel.

2.8. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met de Tigre-etnie en zijn beweemde afkomst uit Eritrea geheel ongeloofwaardig is. De overige argumenten van verzoeker inzake de problemen die zijn vader gekend zou hebben in Eritrea hebben dan ook geen grond. Verzoekers asielrelaas komt voor als een aaneenschakeling van verzonnen beweringen.

2.9. Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over zijn afkomst en verblijfplaatsen blijkt ook uit zijn incoherente beweringen over zijn woonplaatsen in Soedan (verklaring DVZ, punt 10; gehoor, p. 4, 11, 15, 24-25). De loutere stelling in het verzoekschrift dat verzoeker *“tijdens haar gesprek bij de DVZ, zij alles erg kort en samenvattend moest vertellen”* en *“er toen de kans niet (kreeg) om alles na te kijken of te verduidelijken”* kan zijn tegenstrijdige verklaringen niet verschonen. De Raad wijst erop dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt (RvV, nr. 115 211 van 6 december 2013; RvV, nr. 123 325 van 29 april 2014). Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Arabisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Verder heeft verzoeker nagelaten deze *“verduidelijkingen”* over zijn woonplaatsen te melden toen hem bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of hij opmerkingen had over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, terwijl hij wél een andere correctie aanbracht (gehoor, p. 3).

2.10. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.12. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.13. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweemde herkomst uit Eritrea niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.14. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts

vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.15. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.16. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK